

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

อย่าลืมนึกว่ากรรมเป็นของเรา

เมื่อวานนี้ไปบึงกาฬ อำเภอบึงกาฬนั้น โรงพยาบาลนั้น ๙๐ เตียง เราเคยช่วยมาหลายปีมาแล้ว จากนั้นก็ไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องเลย โรงพยาบาลนี้ใหญ่ถึง ๙๐ เตียง ดูว่าหมอ ๗ คนหรือไง ไปก็รู้มาแล้ว มีแต่ความบกพร่อง ไม่พอๆ จะทำไง อย่างนั้นละเรา เราก็ได้ให้รถพยาบาลคันหนึ่ง ให้อันเดียวเท่านั้นเมื่อวาน เพราะมันไม่พอ หมุนตลอดๆ ฟาฝนดีตลอดเลย น้ำเต็มไปหมดทุกแห่งทุกหนไม่บกพร่อง คนไข้ที่บึงกาฬนั้นมีทั้งสองฝั่ง ฝั่งนี้กับฝั่งโน้น คือประเทศลาวก็ข้ามมารักษาอยู่ที่นี้เป็นประจำเลย เพราะฉะนั้นคนไข้ถึงมากมาตลอด เมื่อวานนี้ก็เยอะ วันละตั้งสามร้อยสี่ร้อยคนไข้นะ เมื่อวานดูว่าสามร้อยกว่า ถ้ามเมื่อวาน สามร้อยนี้รู้สึกจะเป็นประจำ คนมาก ทางโน้นก็ข้ามมารักษาพยาบาลทางนี้ นี้เราได้ช่วยมาแต่นานแล้วนะ แต่ไม่ได้ย้อนกลับไปอีกเพราะข้างหน้าก็หนักของเราไปเรื่อย ๆ เมื่อวานนี้ตั้งหน้าไปเลย

นอกจากนี้ก็ตรงเข้าไปบึงกาฬ เพราะเป็นจุดรวมของประชาชนทั้งสองฝั่ง ฝั่งลาวฝั่งไทย โรงพยาบาลนี้โรงใหญ่เราจึงเข้าไป จะได้ให้ไม่ได้ให้มากนักน้อยเพียงไร เราก้ขอได้ทราบเหตุการณ์ ไปก็ทราบจริงๆ ยิ่งบกพร่องอยู่มาก เราได้ให้เพียงรถคันหนึ่งเท่านั้นก่อน รถคันหนึ่งมันก็ ๙๗๕,๐๐๐ ตั้งแต่ต้นที่เราเคยให้ทีแรกเพียง ๘๐๐,๐๐๐ แล้วก็ขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งเวลานี้ได้ ๙๗๕,๐๐๐ รถแต่ละคันๆ มันขึ้นของมันไปเรื่อย จึงได้ให้คันเดียวเมื่อวานนี้

เราไปที่ไหนเราพูดจริงๆ เราไม่โอ้อวด เอาของจริงออกแสดงต่อโลกว่าเราไปด้วยความเมตตาแล้วๆ ตลอดเลย ควรจะสงเคราะห์ได้มากนักน้อยเพียงไรจะออกทันทีๆ เป็นแต่เพียงว่าสิ่งที่จะสงเคราะห์มีมากนักน้อยเพียงไรเท่านั้น สำหรับความเมตตาสงสารเป็นพื้นฐานอยู่เลย นี้เราเอามาเทียบกันนะคำว่าโลกกับธรรม ตามธรรมดาของโลกก็เรียกว่าเป็นพื้นเพของกิเลส ซึ่งผสมผลไปด้วยความทุกข์มากกว่าความสุข ความสุขได้มาจากกิเลสที่มันล่องลอยตมต้นให้เพลิงให้เพลิง ให้หวังนั้นหวังนี้ จิตใจของสัตว์โลกก็ต้องวิ่งไปตามๆ เพราะหาที่ยึดที่เกาะ ก็วิ่งไปตาม ที่ปรากฏผลขึ้นมาก็มักมีแต่ความผิดหวังๆ เป็นทุกข์มาก แล้วยังสร้างความหวังให้ตลอดนะ เรื่องความหวังมีตลอดเลย สร้างในหัวใจสัตว์หวังนั้นหวังนี้ไม่มากนักน้อย มันมีความหวัง เป็นความหิวโหยอยู่ด้วยความหวังตลอดเวลา

มากนัก้อยต่างกันเพียงเท่านั้น ความทุกข์มันจึงติดตัวของมันไปอยู่เรื่อย ๆ นี่เรียกว่าโลก หวังก็หวังตามกิเลส

ที่เรียกว่าธรรมนั้น หวังไปทางอรรถทางธรรม หวังมากหวังน้อยความสุขหนุนกันไป ๆ ไม่มีความทุกข์สอดแทรกไปตามเหมือนความหวังของกิเลส ที่สร้างไว้บนหัวใจสัตว์ แล้วดึงใจสัตว์ออกไปตามความหวังนั้น แล้วก็มิตั้งแต่ความทุกข์ ส่วนความหวังในธรรม หวังมากหวังน้อยนี้ไม่มีพิษแทรกซึม ๆ หวังมากหวังน้อยนั้นละเชื้อแห่งความสุขจะติดไปด้วย ๆ คนเราเมื่อมีความหวังมากน้อย ความขวนขวายต้องเป็นไปตามความหวัง ถ้าไม่หวังเลย มันก็ไม่ใช้คนตาย มันก็ต้องมีอยู่เป็นธรรมดา แต่ส่วนมากต่อมากมีแต่ความหวังไปทางกิเลส เพราะมันมีอำนาจมากในหัวใจสัตว์ นี่เอาธรรมมาเทียบมาจับ ให้พี่น้องทั้งหลายฟัง หลวงตาตายแล้วจะไม่มีใครพูดนะ นี่เอาออกจากนี้ยันกันเทียบกันทันที ๆ ไม่สงสัย ไม่ไปถามใครเลย

พูดแล้วสาธุ พระพุทธเจ้าประทับอยู่ข้างหน้าก็ไม่ทูลถาม พระองค์สอนให้รู้จริงเห็นจริงอย่างนี้ไปถามพระองค์ยังไปเจอเข้าไปปี สุนทิกฎฐิโก ๆ จะบอกอยู่ในตัวพร้อม ๆ เลย ถ้ายังไปทูลถามพระพุทธเจ้าอยู่ คำว่า สุนทิกฎฐิโก ก็ไม่มีความหมาย ไม่ศักดิ์สิทธิ์ชื่อนี้ ละความหวังในธรรมกับความหวังทางโลกต่างกันอย่างไร ความหวังนี้เป็นสาเหตุที่จะให้สัตว์หมุนไปตาม หวังไปทางไหนมากน้อยเพียงไร มันก็หมุนไปตามนั้น ถ้าหวังไปทางธรรม ก็ไปตามธรรม มากน้อยเพียงไรก็ไปตามธรรม แล้วเพิ่มความสุขขึ้นเรื่อย ๆ หวังบุญหวังกุศลมรรคผลนิพพาน แม้ไม่ได้ไปสวรรค์นิพพานดังที่ท่านแสดงไว้ก็มีความสุขในภพชาติของตน ด้วยอำนาจแห่งบุญกุศลที่สร้างไว้ก็ยังดี เบื้องต้นหวังแค่นี้ก่อน

พอได้มา ความหวังเพิ่มพูน หนุนความหวังให้เป็นความสุขนี้มากขึ้น ๆ หนุนขึ้น ๆ นะ นี่เราก็พูดเพราะเป็นอาจารย์ของท่านทั้งหลาย เรียกว่าธรรมนี้เป็นครูเป็นอาจารย์ แล้วเรานำธรรมมาเป็นอาจารย์สอนท่านทั้งหลาย ดังที่เคยพูดว่าบวชที่แรกก็อยากไปสวรรค์ บวชไปอ่านธรรมวินัยไป ไปสวรรค์ชั้นนั้น ๆ ความสุขยิ่งกว่ากันเป็นอย่างนั้น อายุยืนนาน ท่านบอกไว้ในสวรรค์ยืนนาน จากนั้นก็พรหมโลก แม้ชั้นต่ำของพรหมโลกยังสูงกว่าสวรรค์ เสียอีก ที่นี้อยากไปพรหมโลก นี่พูดออกมาถอดออกมาในหัวใจที่มันริเริ่มคิดเบื้องต้น ตั้งแต่เข้าไปบวช ที่นี้พอถึงชั้นพรหมโลก พรหมโลกนี้ก็มียุยืนนานยิ่งกว่าสวรรค์ ๖ ชั้นขึ้นไปอีก แม้ชั้นต่ำของพรหมโลกก็สูงกว่านี้ ก็คิดอยากไปพรหมโลก ๗ ชั้นปี ๘ ชั้นปี ๙ ชั้นปีทิพย์ ไม่ใช่ปีเรานะ สูงขึ้น ๆ แล้วถึงจะเคลื่อนย้าย ๆ นี่อันหนึ่งมันมาสะดุดใจ

แล้วท่านก็บอกนิพพาน นิพพานนี้ไม่มีอะไรบกพร่องเลย สมบูรณ์พูนผล เมื่อใครถึงนิพพานแล้วเรียกว่าหมดทุกข์ ถึงบรมสุข จิตมันก็หมუნเข้ามาหา นิพพาน โอ๊ย อยู่ที่นี่มันยังจะกลับมาอีก ก็ปีก็เดือนยังจะกลับมา ไปนิพพานไม่กลับดีกว่า นี่ละมันหมุนจิตนะ หมุนไปทางธรรม จากนั้นก็ได้ศึกษาไปปฏิบัติไป จนกระทั่งเข้าถึงจุดที่มุ่งต่อนิพพานอย่างเดียว อย่างอื่นไม่ไป นิพพานก็คืออรหัตตเจตนา ถึงนิพพานเสีย มันจึงหมุนตัวละที่นี้ หมุนเข้าไปเรื่อย ๆ หมุนตัวธรรมดาด้วยความหวังนี่เป็นอย่างหนึ่งนะ หมุนตัวทั้งความหวังทั้งเหตุทั้งผลหมุนกันไป ๆ ให้เห็นผลประจักษ์ ๆ อันนี้ยิ่งหมุนใหญ่เลยนะ

ความหวังอันนี้หวังอย่างแรงกล้า หวังเอาชีวิตเข้าแลกเลย ตายเท่านั้น ๆ ไม่ตายให้ถึง ให้ถึงอย่างเดียว ที่จะถอยกลับไม่มีแล้ว นี่เรียกว่าความหวัง ความหวังเท่าไรยิ่งหมุนหมุนจนเป็นความเพียรอัตโนมัติ ดังที่พูดให้ท่านทั้งหลายฟัง ท่านว่าสติปัญญาอัตโนมัติ นี่ละถึงความเพียรที่ก้าวนี้เรียกว่าถอยไม่ได้เลย ความหมุนอันนี้เรียกว่าแรงกล้าสุดยอดเลย เทียว หมุนตัว ๆ สุดท้ายจนไม่มีเวลาจะหลับจะนอน ความหมุนมันไม่ถอย ฆ่ากิเลสละที่นี้ จะไปนิพพานต้องเหยียบกิเลส ฟันกิเลสซิ ไม่มีถอยการฟันกิเลส โผล่มาหน้าไหนพาดขาด สะบั้น ๆ เรื่อย ความมุ่งยิ่งประหนึ่งว่านิพพานอยู่ชั่วเอี่ยม ๆ นี่ละที่มันรุนแรงมาก ท่านทั้งหลายให้ฟังเสียนะ คำพูดอย่างนี้จะไม่มีใครพูด เรารู้สึกจะเป็นอย่างนั้น จะมีบ้างแต่เราก็ไม่เคยได้ยิน

มีตั้งแต่ท่านแสดงไว้กลาง ๆ ว่าอัตโนมัติเท่านั้น เวลาเข้ามาเข้ากับตัวมันก็แยกได้เลยทีเดียว สติปัญญาอัตโนมัติ มหาสติมหาปัญญา ท่านก็พูดไว้เพียงเท่านั้นในตำรา ตำราท่านพูดไว้แล้ว แต่เมื่อไม่มีสักขีพยานมันก็ไม่รู้ว่ามีชาติอันแหลมคมและดีมีค่าใช้ไหมละ เมื่อมันรับกันแล้วมันก็มีรสมีชาติ หมุนกันเข้าเลย นี่ละความหวัง พูดให้ท่านทั้งหลายฟัง หวังจนกระทั่งถึงที่ว่ากิเลสขาดสะบั้นลงไป พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปในั้น ความหวังดับเองเป็นเอง พอ เอาความพอมมาแทนปั๊บ คำว่าพอนี้ก็ไม่ใช่พอย่างโลกเขากัน พอที่เลิศเลอ พอนอกสมมุติ ไม่ใช่พอนในสมมุติอย่างโลกที่รู้จักกันเห็นกันเป็นกันอยู่ ความพอนในความสิ้นกิเลส นี่พอย่างเลิศเลอ

ที่นี้ความหวังหมด ไม่มีอะไรเหลือเลย ในโลกธาตุนี้ไม่ปรากฏว่าอยากอะไรอีกเลย แล้วเมื่อไม่มีความอยากทั้งฝ่ายดีฝ่ายชั่วก็ไม่มีอะไรกังวล ฝ่ายดีก็กังวล กวนเพื่อดีขึ้นไปนั่นเอง ฝ่ายชั่วก็กังวล ท่านจึงบอกว่า ปุญญาปาปพหิบุคคล ผู้มีบุญและบาปอันละเสียแล้ว คือบุญก็ตาม บาปก็ตาม เป็นสมมุติทั้งหมด หมุนเพื่อพระนิพพาน เมื่อถึงพระนิพพานแล้ว บุญก็เหมือนบันได ก็ปล่อยกันเอง เข้าถึงบ้านแล้วปล่อยบันไดเอง บุญบาปละหมดเลย ไม่

มีอะไรเหลือ ท่านว่าถึงนิพพานด้วยปัญญาปาปพหิ การละบาปละบุญปล่อยหมดไม่มีอะไรเหลือ

ที่นี้เรียกว่าความหวังอะไรหมดโดยสิ้นเชิง ความต้องการอะไรในสามแดนโลกธาตุ ไม่มี เหลือแต่ความพออันเลิศเลอ อยู่ไหนเลิศเลอ แต่ไม่เลิศเลอผาดโผนแบบโลกเลิศเลอเลิศเลอแบบธรรม แบบพอ ความพอของธรรมเป็นอย่างนั้น จึงไม่มีอะไรเทียบได้แล้วในสามแดนโลกธาตุนี้เข้ากันไม่ได้เลย ความพอของธรรม สุดยอดของธรรม กับความพอของโลก พอระยะนี้ไปหิวระยะนั้นอยู่อย่างงี้ มีอิม มีพอ มีหิว มีโหย แต่ความอิมในธรรมนี้อิมไปเรื่อย ๆ อิมไปเรื่อย พออิมเต็มที่แล้วอิมไปหมดโดยประการทั้งปวง

นี่พูดตั้งแต่เรื่องความหวังของกิเลสมันพาดิติดพาดิน ที่นี้จะมีแต่กิเลสอย่างเดียวหรือความหวัง ธรรมก็มี นั่น เมื่อธรรมมีแล้วก็ติดดินตามธรรมก็ตีไปเรื่อย ๆ กิเลสมีก็ตีไปทางกิเลส ก็มีความทุกข์ความลำบากลำบาก หมุนไปเรื่อย ๆ เพื่อความทุกข์ตลอดสายไม่มีต้นมีปลาย คือกิเลสพาหัวใจสัตว์โลกหมุนนั่นเอง ที่นี้ธรรมพาหัวใจสัตว์โลกหมุน หมุนเพื่อความสิ้นทุกข์ ไม่มีอะไรเหลือ ต่างกันอย่างนี้ มันหมุนอยู่ในหัวใจเรา ถ้าทางใดได้รับการบำรุงส่งเสริมมาก ทางนั้นจะมีกำลังมาก ทางกิเลสมีกำลังมากก็เพราะการส่งเสริมมัน มันดึงอะไรก็ไปตามมันก็มาก ทุกข์ของสัตว์ก็มาก

ในโลกนี้ไม่มีอะไรบกพร่องเรื่องทุกข์ของสัตว์ ทุกหย่อมหญ้า ไม่ว่าสัตว์น้ำ สัตว์บก บนฟ้าอากาศซึ่งอยู่ในแดนสมมุตินี้ทุกข์ทั้งนั้น ที่นี้คำว่าความสุขท่านก็เอาชื่อไปใส่ความสุขนี้เสีย คือเลยแล้ว ท่านก็เอามาเทียบกัน บรมสุข นิพพาน ปรหม์ สุข บรมสุข คำว่าบรมสุขก็เป็นสมมุติอันหนึ่ง พอเข้าถึงอันนั้นแล้วบรมสุขหายไปเอง เหลือแต่ธรรมชาติล้วน ๆ ไม่ต้องเสกสรรปั้นยอ มีชื่อไม่มีชื่อไม่สำคัญ อันนั้นพอได้อยู่ทุกอย่างแล้ว จึงเรียกว่าพอ คือพอทุกอย่าง พอดีทุกอย่าง นี่ละการสร้างความดี การฝึกฝนอบรมตน

ถ้าจะปล่อยให้เป็นไปเฉย ๆ นี้กิเลสไม่ได้ปล่อยนะ กิเลสยังเหนียวแน่นเข้าทุกวัน ๆ หมุนไปเรื่อย เราเป็นเจ้าของของหัวใจดวงนี้ เราต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ต้องฝ่าต้องฟันกับกิเลสไปเรื่อย ๆ แล้วก็ค่อยหนักเข้า ดีเข้า ๆ ต่อไปความหมุนของธรรมมีกิเลสมาเป็นข้าศึกไม่ได้เลย โลงไปเลยทีเดียว โลงนี้ก็คือโล่งตอนที่ว่าไม่รู้จักหลับจักนอน มีแต่จะหมุนออกเรื่อย ๆ โลงเลยทางที่จะไปนิพพาน จึงเรียกว่านิพพานอยู่ชั่วเอี่ยม ๆ หุดหวิด ๆ จับผิดจับถูกอยู่นั้น จึงขยันจับใช้ไหมละ ลืมหลับลืมนอน ลืมทุกอย่างไปเลย

นี่ละความเพลินไม่ใช่มีแต่กิเลส ทางธรรมเหมือนกัน มีเหมือนกัน มีทางธรรมเพื่อความสิ้นสุด มีกับทางกิเลสไม่มีทางสิ้นสุด อย่างนี้ไปเรื่อย ๆ ต้นกับปลายไม่มี แต่เรื่อง

หมุนไปทางธรรมะนี้ ถึงต้นไม่มี ปลายมี จะสุด กิเลสจะกุดตันไปวันหนึ่งแล้วสุดทางเดิน ตามวัฏจักร จะไม่เดินอีกต่อไป เรียกว่าธรรม หมุนไปทางธรรมเป็นอย่างนี้ หมุนไปทางโลก เป็นอย่างนั้น ต่างกัน ผลก็หมุนมาเป็นลำดับลำดับ เราได้สุดกำลังของเราแล้ว ช่วยโลกคราวนี้ ช่วยหยาบ ๆ ก็ช่วย ช่วยทางด้านนามธรรม คือวัตถุธรรมหนึ่ง นามธรรมหนึ่ง วัตถุธรรมได้แก่ เชิญชวนพี่น้องทั้งหลายชวนชวยสมบัติเงินทองเข้ามา เพื่อหล่อเลี้ยงอัตรภาพร่างกาย ชีวิตจิตใจของเราซึ่งเป็นส่วนรวมแห่งคนทั้งชาติ ให้พอยู่พอยู่เป็นพอยู่ไปเหมือนกับโลกเขา เรียกว่าด้านวัตถุ

ตั้งเราเสาะแสวงหาทองคำ ดอลลาร์ เงินสด นี้เพื่อเป็นหลักเป็นเกณฑ์แห่งชีวิตจิตใจของพี่น้องชาวไทยเราทั้งชาติ นี้เรียกว่าด้านวัตถุ ส่วนด้านธรรมะเพื่อเป็นหลักเป็นเกณฑ์ของทั้งวัตถุและนามธรรมคือจิตใจเอง หมุนตัวขึ้นด้วยอำนาจแห่งอรรถแห่งธรรมฝึกฝนอบรมตนให้เป็นคนดี หนาแน่นขึ้นด้วยศีลด้วยธรรม มีความสุขความเจริญ สมบัติภายในยิ่งเป็นสิ่งที่มีความค่ามากกว่าสมบัติภายนอกคือวัตถุ ก็ยิ่งเด่นชัดภายในจิตใจสุดท้ายบางรายเอาตัวรอดได้ ไปจากธรรมะของพระพุทธเจ้า นี้ที่เราช่วยโลกคราวนี้เราช่วยเต็มกำลัง นี้เราก็พอทราบบ้างแล้วว่า เวลานี้ธรรมะของเรากำลังออกในประเทศไทยเรายังไม่แล้ว ยังออกทั่วโลกอีกโดยทางอินเตอร์เน็ต

นี้เราก็คาดคิดเอาไว้ว่าจะพอยู่เป็นประโยชน์แก่พี่น้องชาวไทยเราพอสมควร ที่อยู่เมืองไหน ๆ ซึ่งเป็นชาวพุทธ มีความสนใจใคร่อรรถใคร่ธรรมอยู่เสมอแล้ว เมื่อได้ยินได้ฟังเข้าแล้วจะเป็นเครื่องดูดตี๋มทางด้านจิตใจ เพิ่มธรรมภายในใจให้มากขึ้น ๆ ทุกแห่งทุกหนเรียกว่าทั่วโลกในการช่วยชาติคราวนี้บ้างพอยู่ประมาณ เราแน่ใจว่าจะได้รับผลรับประโยชน์จะพอยู่เป็นไปกับค่าแห่งความพาคความเพียร ความสละตายของเราที่ทำเพื่อตนเองก่อนอื่นใด เรียกว่ามุ่งต่อมรรค ผล นิพพาน เป็นตายไม่คำนึง เมื่อปรากฏผลขึ้นมาแล้วแจกจ่ายไปกับบรรดาชาวโลกทั้งหลาย ก็คิดว่าจะได้ผลพอยู่ประมาณ แม้ไม่มากก็ได้ ไม่เสียคุณค่าไปโดยถ่ายเดียว

ถึงจะเสียภายนอก ส่วนภายในของเราคุณค่านี้ก็เต็มหัวใจแล้ว ถ้าใครจะไม่เอาเลยจะไม่ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเสียเลย มันก็เป็นกรรมของสัตว์ ผู้สอนสอนด้วยเจตนาเมตตาสงสารอย่างแท้จริง ไม่ได้สอนแบบล่อย ๆ สอนแบบสินจ้างรางวัล หรือสอนแบบเห็นแก่โลกามิสเราไม่มี โลกอันนี้เราไม่มี แม้เราช่วยโลกเต็มเม็ดเต็มหน่วย ใครจะชวนสมบัติเงินทองมาให้เรา เราก็ไม่เคยมีกับสมบัติเงินทองเหล่านี้ยิ่งกว่าที่จะหนุนชาติไทยของ

เรา ให้เข้าสู่จุดที่มีความแน่นหนามั่นคง อันนี้มากในหัวใจเรา สำหรับผลที่จะได้มาเพื่อเรา เรียกว่าเราไม่มี

เราพอทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว มีแต่สงเคราะห์โลกไปเต็มกำลังในขณะที่มีชีวิตอยู่เท่านั้น เพราะฉะนั้นพี่น้องทั้งหลายเมื่อได้ยินได้ฟังแล้วควรจะพิจารณา บอกว่า หลวงตานี้ไม่นานนะจะตาย ก็บอกแล้ว ก่อนตายขอให้พี่น้องทั้งหลายได้รับบรรลัทธิธรรม ตามเจตนาที่เต็มไปด้วยเมตตาสั่งสอนตลอดมาอยู่เวลานี้บ้างพอประมาณ หลวงตาจะไม่ตายเปล่า ๆ ตายตาแห้ง ๆ ธรรมะปฏิบัติมาแทบเป็นแทบตาย แทนที่จะเป็นประโยชน์แก่โลกบ้างกลับไม่มีอย่างนี้ ขออย่าให้มีในหัวใจของหลวงตาเลยนะ

ขอให้อุตสาหะพยายาม บินเถอะ เราบินเพื่อเราไม่ได้บินเพื่อใครนะ หนักก็หนักเพื่อความ สุขและผลอันดีต่อเรา เอ้าหนักไป ก็เลศทรมาณเราหนักมากต่อมากก็ก๊วกก็ก๊ลป้มาแล้ว เรายังทนมันได้ ทำไมเราทนต่อความหนักเพื่อคุณงามความดีที่จะส่งเราให้ถึงวิมุตติหลุดพ้น หรือความดีสูงขึ้นโดยลำดับจนกระทั่งถึงวิมุตติหลุดพ้น ทำไมจะบึกบินไม่ได้ ให้คิดอย่างนี้เพื่อตัวเอง อย่าไปเพื่อผู้หนึ่งผู้ใด จะทำให้กำลังวังชา ศรัทธา ความเพียร ที่อุตสาหะพยายามนั้นเบาลง ผลจะมีน้อยมากนะ ให้อุตสาหะพยายามทุกคน ช่วยตัวเองทั้งนั้นแหละ

เกิดมาก็เกิดมาด้วยบุญด้วยกรรมของเรา ไม่ได้เกิดมาจากบุญจากกรรมของผู้หนึ่งผู้ใดในสามแดนโลกธาตุนี้ เกิดมาด้วยบุญด้วยกรรมของเรา บุญกรรมก็คือดีและชั่ว ตามที่ท่านแสดงไว้ว่า กम्म สุตเต วิภชตี ยทิท หีนปฺปณฺตี กรรมย่อมจำแนกแจกสัตว์ให้มีความ ประณีตเลวทรามและสุขทุกข์ต่างกัน นี่เป็นกรรมของสัตว์แต่ละราย ๆ นี่เราเกิดมาแต่ละคน ๆ เรามาด้วยบุญด้วยกรรมของเรา เมื่อเป็นเช่นนั้นเราจึงควรอย่างยิ่งที่จะทะนุถนอมตัวเองด้วยคุณงามความดี หนักเอาเบาสู้อลุลอด เราทำเพื่อเรา สมกับว่ากรรมเป็นของเรา ที่ท่านเรียกว่า กम्मสุสโกมฺหิ กรรมเป็นของเราทุกคน ๆ กรรมดีกรรมชั่วเป็นของเรา ท่านบอก กลุยาณํ วา ปาปกํ วา ตสฺส ทายาโท ภวิสฺสามิ กรรมเป็นของเรา บาปก็ดี บุญก็ดี เป็นของเราทั้งนั้น ที่จะต้องได้รับผลแห่งกรรมของตน

เมื่อเป็นเช่นนั้น เรียกว่าเรารับรอง หรือเรารับผิดชอบตัวของเราร้อยเปอร์เซ็นต์ จึงขออย่าลืมนึกว่าเรารับผิดชอบเราร้อยเปอร์เซ็นต์ ทั้งไปทั้งอยู่ อยู่ก็อยู่ในโลกนี้ ไปก็ไปโลกหน้า โลกชีวิตต่อไป เปลี่ยนแปลงในทางที่ดี ไปด้วยการรับผิดชอบของเราด้วยดีมาแล้ว เราจะมีความสุขความเจริญเรื่อยไป อย่าลืมนึกว่ากรรมเป็นของเรานะ ไม่มีใครช่วยใครได้ เกิดมาก็ร้ายก็ตาม มาด้วยอำนาจแห่งกรรมของตัว ๆ หนูนมา กดลงก็กรรมของเราเองกดเรา เพราะความดีต่อต้านหาญทำในสิ่งไม่ดีทั้งหลาย กรรมดีหนุนเราขึ้นก็เพราะเราเป็นผู้ทำเอง

อย่าลืมคำว่าเรา ๆ ว่ากรรมเป็นของของเราทุกคน ถือเป็นความจำเป็นทั่วหน้ากัน จะบีกจะบิน เหมือนเรตกน้ำ ตกน้ำผู้อื่นยังมาช่วยได้อยู่ นะ แต่ในระยะเวลาที่ไม่มีผู้อื่นเราก็คงต้องช่วยเราเต็มเหนี่ยว นี่มันยังมีแยกอยู่ ถ้ามีผู้อื่นช่วยก็ยิ่งดี แต่สำหรับการเกิด การตาย ความสุข ความทุกข์ทั้งหลายไม่มีใครช่วยเลย เราเป็นผู้ช่วยเราร้อยเปอร์เซ็นต์ จึงให้หนักแน่นในเราเป็นผู้รักเราช่วยเราร้อยเปอร์เซ็นต์นี้ก็แล้วกันนะ วันนี้ก็ไม่พูดอะไรมากนักละ พอสมควร เอาละพอ เอาข้อคิดเหล่านี้ไปคิดนะ เอาธรรมธรรมไปคิด

วันไหนว่าจะไม่เทศน์ ก็ได้เทศน์ทุกวัน วันนี้ก็พอ ๆ กันกับทุกวันละนะว่าจะไม่เทศน์มากอะไร ไม่เทศน์มากแต่เอาแทบตายแล้วหยุด หมดกำลังแล้วหยุดทุกวัน

โยม พระหลวงตาเจ้าคะวันนี้ผ้าป่าหน้าศาลา ๓,๒๙๐ บาท แล้วก็ ๓ ดอลลาร์เจ้าคะ หลวงตา เออ พอใจ

โยม หลวงตาเจ้าคะถวาย ๒๐ เหรียญ แล้วก็กราบลากลับบ้านเจ้าคะ หลวงตา ให้เอาไปด้วยนี้ มัดคองจุเลย เข้าใจไหม

โยม อยู่วัดเจ้าคะ

หลวงตา อยู่วัดอะไร บอกให้ไปแล้วให้มัดคองไปด้วยจงไปด้วย เคยได้ยินไหมละ คำพูดอย่างนี้ไม่มี ๆ ใครพูด มีหลวงตาองค์เท่านั้นพูดไม่มีผิดมีถูก คือองค์เดียวนี้ พูดได้ทุกแบบทุกฉบับ พูดปั๊บ ๆ ๆ หายไปพร้อม ๆ ๆ ไม่ว่าหนักว่าเบา ว่าดู ว่าดำ ว่าดี แบบเดียวกันหมด พูดแล้วหายเงียบเลย ที่อื่น ๆ เขาพูด พอพูดแล้วพูดดีก็ชมตัวเองว่าวันนี้พูดดี ถ้าพูดที่สมมุติว่าไม่ดีเจ้าของสะดุดใจ เอ้ วันนี้พูดเขาคงจะเสียอกเสียใจ นี่เอาไปคิดเอา ไฟเผาเจ้าของตลอดเวลาอะ อันนี้เฉยเลย เหมือนหมาปล่อยทำ เข้าใจไหมหมาปล่อยทำเฉยเลย พูดไม่ว่าอะไร ๆ เพราะเป็นธรรมล้วน ๆ แล้วเข้าใจไหมละ ไม่ว่าหนักว่าเบา ว่าดู ว่าดำ ว่าดีเป็นธรรมทั้งนั้น ๆ แล้วเสมอกันหมด พอพูดแล้วผ่านปั๊บหายเงียบเลย เข้าใจอย่างที่ว่านี่ละ ให้เอาไปเอาเชือกมัดคองไปเลย ไม่มัดเราก็คงไม่ว่าอะไรเราว่าเฉย ๆ เข้าใจไหมละ แน่ ๆ ก็เท่านั้นเอง เอาละให้พระนะ

ชมการถ่ายทอดสด ธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th